

Problémové a projektové metody jsou velmi významným znakem moderního vyučování, ale nejsou nové, ani neznámé. Za přednosti těchto metod lze považovat velkou motivační sílu, zaměstnávání a formování celé osobnosti žáka, vzájemnou spolupráci, komunikaci, možnost diskutovat, vyhledávání a zpracovávání informací, rozvoj fantazie a tvořivosti, diferenciaci žáků podle sklonů a zájmů. Projekty vedou též k vnitřní kázni, toleranci, odpovědnosti a etice vedoucího a vedeného. Předností těchto metod je opravdu nespočet, proto je třeba neustále zkoumat jejich možnosti a využitelnost při výchově a vzdělávání v různých výukových předmětech. Cílem předložené práce bylo prokázat, že projektové a problémové metody v oblasti technické výchovy jsou nástrojem k zvyšování efektivity vyučovacího procesu a vedou k rozvoji technicky orientované tvořivosti žáků. Práce měla zároveň i prokázat, že uplatnění těchto metod zvyšuje zájem o techniku. Pomocí experimentu prováděného na dvou různých základních školách byly ověřovány předem stanovené hypotézy, které měly prokázat, že

- využití projektových a problémových metod výuky při komplexním pojetí práce s materiály na ZŠ působí na zvýšení úrovně osvojení technicky orientovaného učiva,
- využití projektových a problémových metod výuky při komplexním pojetí práce s materiály na ZŠ přispívá ke zvýšení zájmu žáků o technicky zaměřené předměty na ZŠ a pozitivně ovlivňuje jejich postoj k těmto předmětům,
- využití projektových a problémových metod výuky při komplexním pojetí práce s materiály na ZŠ rozvíjí u žáků jejich technicky orientovanou tvořivost.